

نیافر نویسنده

Book	288000	Category	مکتب
Author's Name:	لطف	Type:	تبلیغاتی
Publisher:	النیافر نویسنده		
Subject Area:			

WOS DOI Scopus PubMed DOAJ ISC MSc/MPhM EBLIC EKRC Note

در این سایت اطلاعات علمی پژوهشی ایران و جهان را می بینید

ISC

نیافر نویسنده	مکتب
لطف	تبلیغاتی
لطف	مکتب

نیافر نویسنده

Book	288000	Category	مکتب
Author's Name:	لطف	Type:	تبلیغاتی
Publisher:	النیافر نویسنده		
Subject Area:			

WOS DOI Scopus PubMed DOAJ ISC MSc/MPhM EBLIC EKRC Note

در این سایت اطلاعات علمی پژوهشی ایران و جهان را می بینید

نیافر نویسنده	مکتب
لطف	تبلیغاتی
لطف	مکتب

دانشگاه علوم پزشکی اسلامی
دانشگاه علوم پزشکی اسلامی

File Edit View History Bookmarks Tools Help

دانشگاه فردوسی مشهد X بروزرسانی اخیر دانشگاه X (272) Webmail :: Inbox X جلد ۹ - شماره ۶ - ۱۳۹۹ - نشریه +

frooyesh.ir/browse.php?mag_id=43&slc_lang=fa&sid=1

مقالات پژوهشی درباره کووب ۱۹ در ابوقیت انتشار قرار دارند

[Archive] English | سپتامبر ۲۷ آسفلد ۱۴۰۱

رویش روان‌شناسی (نشریه علمی تخصصی)
Journal of
Rooyesh-e-Ravanshenasi
دارای مجوز از کمیسیون بروزرسانی نشریات علمی وزارت علوم

رویش روان‌شناسی (نشریه علمی تخصصی)

آرشیو مجله و مقالات | پرداخت هزینه ها (آنلاین) | اطلاعات نشریه | برای نویسنده‌گان | برای داوران | ثبت نام و اشتراک | تماس با ما | تسهیلات پایگاه

نیایه در پرتال نشریات علمی وزارت علوم (زنجه ب) | نیایه سازمان اسناد و کتابخانه ملی | نیایه DOI Code | نیایه Magiran | نیایه Google Scholar | نیایه ISC | نیایه CiteFactor

جستجوی مقالات منتشر شده | جستجوی مطالب پایگاه

RSS XML EN | سال ۹، شماره ۶ - (شماره پیاپی ۱۵) / شنبه یور ۱۳۹۹ (۱۳۹۹)

وینگی های روان‌سنجی مقیاس نرس از مجرد بودن | فرهاد تنها رشوانلو*

چکیده (۱۸۴۰) | متن کامل (PDF) (۱۹۳) دریافت | جنگده (۱۸۳۱) مشاهده | Abstract

مقایسه راهبردهای مقایله با اسنرس و شفقت به خود در زنان با و بدون ارتزیت رومانوفند | اذر کیامری، فرزین باقری شیخان‌گشة*

چکیده (۱۸۳۱) مشاهده | متن کامل (PDF) (۱۱۴) دریافت | جنگده (۱۸۴۰) مشاهده | Abstract

FA ۱۱:۳۶ ف. ۲۰۲۳/۱۱/۳

ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس ترس از مجرد بودن

Psychometric Characteristics of Fear of Being Single Scale

Farhad Tanhaye Reshvanloo*

Ph.D Student in Educational Psychology, Department of Counseling and Educational Psychology, Faculty of Educational sciences and Psychology, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

fahadtanhay@um.ac.ir

Rohina Jami

M.A Student in Educational Psychology, Department of Counseling and Educational Psychology, Faculty of Educational sciences and Psychology, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

Dr. Seyed Ali Kimiaeи

Associate Professor in Counseling, Department of Counseling and Educational Psychology, Faculty of Educational sciences and Psychology, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran.

فرهاد تنهایی روشنلو (نویسنده مسئول)

دانشجوی دکتری روان‌شناسی تربیتی، گروه روان‌شناسی مشاوره و تربیتی،
 دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

روهینا جامی

دانشجوی کارشناسی ارشد روان‌شناسی تربیتی، گروه روان‌شناسی مشاوره و تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

دکتر سیدعلی کیمایی

دانشیار، گروه روان‌شناسی مشاوره و تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

Abstract

The purpose of the present study was to investigate the validation and factor structure of the Fear of Being Single Scale (FOBSS) in students. In a descriptive-correlation and validation study, 125 and 171 students from single students of one of the higher education institutions of Mashhad were selected through the multi-stage multistage method and completed the Fear of Being Single Scale, Need to Belong Scale, Young schema questionnaire, Depression, Anxiety, Stress Scale, Kessler Psychological Distress Scale, Ten-Item Personality Inventory, The Satisfaction with Relationship Status Scale and Life satisfaction Test. Internal consistency, exploratory, and confirmatory factor analysis were analyzed. Results showed that the Fear of Being Single Scale shows the structure of an agent with an explained variance of 64.23%. Confirmatory validity was confirmed. Cronbach's alpha coefficients for the scales varied from 0.82 to 0.88 and split-half coefficients varied from 0.84 to 0.89, respectively. It seems that the Fear of Being Single Scale has good reliability and validity in students.

چکیده

هدف از پژوهش حاضر اعتباریابی و بررسی ساختار عاملی مقیاس ترس از مجرد بودن (FOBSS) در دانشجویان بود. در یک طرح توصیفی-همبستگی و اعتباریابی آزمون، طی دو مطالعه ۱۲۵ و ۱۷۱ نفر از دانشجویان مجرد یکی از موسسات آموزش عالی شهر مشهد به روش نمونه گیری تصادفی چندمرحله ای انتخاب شدند و مقیاس‌های ترس از مجرد بودن، نیاز به تعلق، طرحواره یانگ، افسردگی، اضطراب و استرس، فشار روانی کسلر، سیاهه شخصیت ۱۰ سوالی، راضی بودن به وضعیت ارتباطی و رضایت از زندگی را تکمیل کردند. تجزیه و تحلیل داده‌ها با بررسی همسانی درونی، تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی انجام گرفت. نتایج نشان داد که مقیاس ترس از مجرد بودن، ساختاری یک عاملی با واریانس تبیین شده $64/23$ درصد دارد. روابط عاملی تأییدی نیز به تأیید رسید. ضرایب آلفای کرونباخ 0.82 و 0.88 و ضرایب دو نیمه کردن 0.84 و 0.89 نشان از اعتبار مناسب مقیاس داشت. به نظر می‌رسد مقیاس ترس از مجرد بودن در دانشجویان از پایایی و روابط مناسبی برخوردار است.

Keywords: Fear of Being Single, Factor structure, Validation.

واژه‌های کلیدی: ترس از مجرد بودن، ساختار عاملی، اعتباریابی.

ویرایش نهایی: مرداد ۹۹

پذیرش: اسفند ۹۸

دريافت: بهمن ۹۸

نوع مقاله: پژوهشی

مقدمه

تعلق پذیری^۱ یک نیاز بنیادین در انسان‌هاست و برآورده شدن آن به طور فرایندهای با سلامت جسمانی، روانی و اجتماعی در ارتباط است (لیری، کلی، کوتول و شرییندورفر، ۲۰۱۳). ازدواج یا برقراری روابط عاطفی نزدیک با غیرهمجنس، یا عدم وقوع آن یکی از زمینه‌هایی است که می‌تواند نیاز افراد به تعلق داشتن را بر آورده سازد؛ اما نوعی دوگانگی در این زمینه وجود دارد. از سویی بهبود در

Psychometric Characteristics of Fear of Being Single Scale

وضعیت آموزشی و اقتصادی، تمایل به مجرد ماندن را در افراد افزایش داده و از سوی دیگر در بیشتر فرهنگ‌ها درگیر بودن در یک رابطه نزدیک و مبتنی بر تعهد بر مجرد بودن و تنها زندگی کردن ارجحیت دارد (هادن، آگنیو و تان، ۲۰۱۸) و افراد مجرد تحت فشارهای اجتماعی ممکن است وارد روابطی بدون کیفیت شوند یا به خاطر ترس از تنها بودن در روابطی باقی بمانند که فاقد جذابیتند (ژول، ایمپت، اسپیلمان و مک دونالد، ۲۰۱۸). سفیری و شهانواز (۱۳۹۴) دریافتند که زنان مجرد تأکید زیادی بر هویت اجتماعی و فردی مستقل دارند اما علاوه بر فشارهای خانواده و اجتماع، خود نیز به پایان دادن به تجرد تمایل دارند. حسینی و ایزدی (۱۳۹۵) نشان دادند که زنان مجرد در سنین بالا از یک سو از استقلال و آزادی ناشی از تجرد رضایت دارند و از سوی دیگر احساس تنهایی کرده و دیگران را به ازدواج توصیه می‌کنند. به نظر می‌رسد تجرد رضایت دارند و حساسیت بین فردی در ارتباط بوده (زینال زاده چینی بلاغ، اسماعیلی پور، علی پورگوراند و بایبوردی، ۱۳۹۴) و با نقصان در شادکامی و سلامت جسمی و روانی (دانش، ۱۳۸۹) همراه باشد.

اسپیلمان، مک دونالد، مکسول، ژول، پرآگین، مویس و ایمپ (۲۰۱۳) سازه ترس از مجرد بودن^۱ را مطرح و به عنوان نگرانی، اضطراب و یا ناراحتی به واسطه نداشتن شریک عاطفی و عشقی در زمان حاضر یا احتمال آن در آینده، تعریف کردند. آنان بر این باورند که ترس از مجرد بودن می‌تواند همانند عوامل بزرگ شخصیت، سبک‌های دلبستگی و حساسیت به طرد و تنهایی با نوساناتی در ویژگی‌های بارز خود مواجه باشد. این احساسات، اگر چه به طور غالب در افراد مجرد دیده می‌شود اما می‌تواند در مورد افرادی که در حال حاضر مجرد نیستند هم مطرح شود. ترس از مجرد بودن به بروز تغییراتی در کیفیت زندگی افراد منتهی و بر بهزیستی و عزت نفس آنان تأثیر دارد (فونسیکا، گوویا، سانتوس، کوتو و کوهلو، ۲۰۱۷). ترس از مجرد بودن با افسرگی (آدامزیک، ۲۰۱۹) و احساس تنهایی (فونسیکا و همکاران، ۲۰۱۷)، رابطه مثبت و با بهزیستی هیجانی و روان‌شناختی (آدامزیک، ۲۰۱۹) و رضایت از زندگی (فونسیکا و همکاران، ۲۰۱۷) رابطه منفی دارد. اسپیلمان، مک دونالد، آدامزیک (۲۰۱۷) به این نتیجه رسید که ترس از مجرد بودن در رابطه وضعیت رابطه فعلی و بهزیستی نقش واسطه‌ای دارد. آدامزیک، تربانوفسکی، سلچوسکا، کوزینسکا، ماموت، پالجوسکا، رودزیجسکا (۲۰۱۹) نیز نشان دادند که نیاز به تعلق، احساس تنهایی و افسرگی پیش‌بینی کننده مثبت ترس از مجرد بودن و ثبات هیجانی پیش‌بینی کننده منفی آن است. پژوهش تیمرمانز، کوئن و وندن بولک (۲۰۱۹) نیز گویای آن بود که روان‌رنجوری و نیاز به تعلق می‌توانند ترس از مجرد بودن را پیش‌بینی کنند.

با توجه به تبعات ترس از مجرد بودن، اسپیلمان و همکاران (۲۰۱۳) مقیاس ترس از مجرد بودن^۲ را تدوین کردند. آنان ابتدا با مصاحبه با گروهی از افراد ۱۸ تا ۵۹ سال ویژگی‌های ترس از مجرد بودن را شناسایی کردند. سپس سه گروه از دانشجویان را انتخاب و فرم اولیه مقیاس ترس از مجرد بودن که دارای ۱۷ عبارت بود را اجرا کردند. تحلیل عاملی اکتشافی به صورت مجزا برای زنان و مردان اجرا شد و عبارت‌هایی که در هر دو گروه بالاترین بار عاملی را داشتند، انتخاب شدند. تحلیل عاملی تأییدی از این ساختار حمایت کرد. روان‌رنجوری و دلبستگی اضطرابی ترس از مجرد بودن را پیش‌بینی می‌کردند و همبستگی منفی و ضعیفی میان بروز گرایی، گشودگی به تجربه، با وجود بودن و توافق پذیری با ترس از مجرد بودن وجود داشت. آنان همچنین همبستگی مثبتی با نیاز به تعلق، افسرگی و احساس تنهایی به دست آورده و نشان دادند که ترس از مجرد بودن می‌تواند به طور منفی احتمال جدایی میان افراد دارای رضایت کمتر از رابطه را پیش‌بینی کند. آنان همچنین ضرایب آلفای کرونباخ ۰/۷۵، ۰/۸۳، ۰/۸۷، ۰/۸۵، ۰/۸۴، ۰/۸۰ را برای مقیاس گزارش کردند. این مقیاس در مطالعات دیگری مورد استفاده قرار گرفته است. فونسیکا و همکاران (۲۰۱۷) نشان دادند که مقیاس ساختاری یک عاملی دارد و تغییرنایپذیری بر حسب میزان رضایت از وضعیت رابطه نیز به تأیید رسید. روابی همگرا در ارتباط با احساس تنهایی و رضایت از زندگی بررسی شد و در نهایت آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۸ و پایایی ترکیبی ۰/۸۲ به دست آمد. در مطالعه دیگری آدامزیک و همکاران (۲۰۱۹) به بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی این مقیاس در نمونه‌ای از زنان و مردان ۱۸ تا ۶۷ ساله لهستانی پرداختند و با تحلیل عاملی اکتشافی و تأییدی ساختار یک عاملی را به تأیید رساندند. آنان تفاوت معناداری میان افراد مجرد و متأهل به دست نیاورند. ضرایب آلفای کرونباخ برای گروه‌های مختلف ۰/۸۳ و ۰/۸۴ بود و ضریب بازآزمایی پس از شش ماه برابر با ۰/۷۱ به دست آمد. در سایر مطالعات آلفای کرونباخ برای این مقیاس از ۰/۸۰ تا ۰/۹۴ گزارش شده است (هادن و همکاران؛ ۲۰۱۸؛ تیمرمانز، کوئن و ون دن بولک، ۲۰۱۹). پژوهش‌ها نشان دادند که تفاوت جنسیتی معناداری در ترس از مجرد ماندن وجود دارد و زنان میانگین بالاتری دارند (فونسیکا و

1. Fear of Being Single
2. Fear of Being Single Scale (FOBSS)

همکاران، ۲۰۱۷؛ آدامزیک و همکاران، ۲۰۱۹). تیمرمانز و همکاران (۲۰۱۹) تفاوت معناداری میان افراد مجرد و متأهل به دست آوردند به گونه‌ای که مجردات میانگین بالاتر داشتند. آنان نشان دادند که سن نمی‌تواند ترس از مجرد بودن را پیش بینی کند. مروری بر پیشنهای پژوهشی در داخل کشور نشان داد که تا زمان گزارش پژوهش حاضر، مقیاس ترس از مجرد بودن در هیچ مطالعه‌ای مورد استفاده قرار نگرفته است. علاوه بر آن مقیاس ترس از مجرد بودن به واسطه تعداد عبارت‌های اندک، می‌تواند ابزار مفیدی جهت استفاده پژوهشگران داخلی باشد. بر این اساس هدف از پژوهش حاضر بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس ترس از مجرد بودن در نمونه دانشجویان ایرانی بود.

روش

این پژوهش با توجه به شیوه‌ی گردآوری داده‌ها در زمرة پژوهش‌های همبستگی و اعتباریابی آزمون قرار داشت. جامعه آماری پژوهش را دانشجویان مجرد یکی از موسسات آموزش عالی شهر مشهد در سال تحصیلی ۹۷-۹۸ تشکیل می‌دادند. مناسب با اهداف پژوهش، دو مطالعه طرح ریزی شد. در مطالعه اول روایی عاملی اکتشافی و در مطالعه دوم روایی عاملی تأییدی، روایی همگرا و واگرا مورد بررسی قرار گرفت. بنا به پیشنهاد مک‌کالوم، ویدامان، ژانگ و هونگ (۱۹۹۹) حداقل حجم نمونه در مطالعات اکتشافی باید بین ۱۰۰ تا ۲۰۰ نفر باشد. بنتلر و چو (۱۹۸۷) نیز برای هر عبارت مقیاس حداقل ۱۰ نفر را پیشنهاد می‌کنند. بر این اساس با وجود احتمال ریزش نفرات حجم نمونه در مطالعه اول به ۱۵۰ نفر در نظر گرفته شد. بنا به پیشنهاد کامری و لی (۱۹۹۲) در مطالعاتی که بررسی روایی عاملی تأییدی مدنظر است، ۲۰۰ نفر نسبتاً خوب و ۳۰۰ نفر خوب است. هیر، اندرسون، تاتهام و بلک (۱۹۹۵) نیز به ازای هر متغیر ۲۰ نفر را پیشنهاد می‌کنند. بر این اساس با احتمال ریزش نفرات حجم نمونه در مطالعه دوم ۲۰۰ نفر در نظر گرفته شد. انتخاب نمونه با روش تصادفی چندمرحله‌ای صورت گرفت. بدین ترتیب که در ابتدا سه گروه تحصیلی (علوم انسانی، علوم پایه، مهندسی و فنی) در نظر گرفته شدند و سپس با مراجعت به تمامی گروه‌های تحصیلی، از میان کلاس‌های درسی، دو کلاس انتخاب و پرسشنامه‌ها در میان دانشجویان توزیع شد. همان طور که ذکر شد این فرایند در دو وهله مجزا صورت گرفت و کلاس‌ها در دو مطالعه مشترک نبودند. در نهایت پس از حذف پرسشنامه‌های ناقص، در مطالعه اول داده‌های مربوط به ۱۲۵ نفر و در مطالعه دوم داده‌های مربوط به ۱۷۱ نفر که پرسشنامه‌ها را به طور کامل پاسخ داده بودند مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

ابزار سنجش

مقیاس ترس از مجرد بودن: این مقیاس توسط اسپیلمان و همکاران (۲۰۱۳) تدوین شده و دارای ۶ عبارت است که در طیف پنج درجه‌ای از کاملاً غلط (۱) تا کاملاً درست (۵) نمره گذاری می‌شوند. نمرات بالاتر به معنای ترس بیشتر از مجرد بودن است. روایی و پایایی این مقیاس در مطالعه اصلی و نیز مطالعه آدامزیک و همکاران (۲۰۱۹) به تأیید رسیده است. آلفای کرونباخ در مطالعات اصلی (اسپیلمان و همکاران، ۲۰۱۳) از ۰/۷۵ تا ۰/۸۷ در تغییر بوده است.

مقیاس نیاز به تعلق: این مقیاس توسط کلی (۱۹۹۹) ارائه شده و دارای ۱۰ عبارت است که از اصلاً (۱) تا به شدت (۵) نمره گذاری می‌شوند. نمره بالاتر نشان دهنده نیاز به تعلق برآورده نشده بیشتر است. روایی مقیاس در مطالعه لیری و همکاران (۲۰۱۳) به تأیید رسیده است. آنان همچنین آلفای کرونباخ ۰/۷۸ تا ۰/۸۷ با میانگین ۰/۸۱ را گزارش کردند. تنها رشوانلو، امین یزدی و کارشکی (زیر چاپ) روایی عاملی، همگرا و اگرای مقیاس را مطلوب گزارش و آلفای کرونباخ ۰/۹۵ و ۰/۹۱ را به دست آوردند. این ضرایب در مطالعه حاضر برابر با ۰/۶۳ بود.

فرم کوتاه پر س شنامه طرحواره یانگ: این مقیاس دارای ۷۵ عبارت بوده و در طیف شش درجه‌ای از کاملاً غلط (۱) تا کاملاً درست (۶) نمره گذاری می‌شود (والر، میر و اوهانیان، ۲۰۰۱). زیر مقیاس طرحواره انزواه اجتماعی دارای ۵ عبارت است که نمره بالاتر در آن نشان دهنده وضعیت نامطلوب‌تر است. دیوانداری، آهی، اکبری و مهدیان (۱۳۸۸) در مطالعه‌ای روایی عاملی فرم فارسی را مطلوب گزارش کردند. آنان روایی پیش بین انزواه اجتماعی را در ارتباط با افسردگی (۰/۶۰ = ۰/۸۰) و پارانویا (۰/۸۰ = ۰/۸۹) به تأیید رسانده و آلفای کرونباخ ۰/۷۵ را گزارش کردند. در مطالعه حاضر ضریب آلفای کرونباخ برابر با ۰/۸۹ به دست آمد.

1. Need To Belong Scale (NTBS)

2. Young schema questionnaire, short form (YSQ-SF)

Psychometric Characteristics of Fear of Being Single Scale

مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس^۱: این مقیاس توسط لوی باند و لوی باند (۱۹۹۵) تدوین شده و دارای ۲۱ عبارت است که هر ۷ عبارت آن به یک زیر مقیاس اختصاص می‌باید. نمره گذاری مقیاس در طیف چهار درجه‌ای از هیچ وقت (صفراً) تا همیشه (۳) صورت می‌گیرد و نمرات بالاتر به معنای شیوع بیشتر خواهد بود. در مطالعه اصلی روایی عاملی و همگرا در ارتباط با سیاهه افسردگی بک (۰/۷۳) مطلوب گزارش شده است. آلفای کرونباخ زیر مقیاس افسردگی در مطالعه اصلی ۰/۹۱ به دست آمده است. صاحبی، اصغری و سالاری (۱۳۸۴) روایی عاملی و همگرا در ارتباط با سیاهه افسردگی بک (۰/۷۰) و همچنین پایابی منا سبی را در نمونه ایرانی گزارش کرده‌اند. در این مطالعه زیر مقیاس افسردگی استفاده شد و آلفای کرونباخ آن ۰/۸۴ به دست آمد.

مقیاس فشار روانی کسلر^۲: این مقیاس توسط کسلر و همکاران (۲۰۰۲) تدوین شده و با ۶ عبارت در طیف پنج درجه‌ای از هیچ وقت (صفراً) تا همیشه (۴) نمره گذاری می‌شود. تنها رشوانلو، کارشکی، اسفندیاری، امانی و ترکمنی (۱۳۹۸) در مطالعه ای بر روی جمعیت عمومی، روایی عاملی اکتشافی و تأییدی مقیاس را به تأیید رساندند. آنان همچنین روایی همگرا را در ارتباط با افسردگی (۰/۶۰)، اضطراب (۰/۴۶) و استرس (۰/۴۸) مطلوب گزارش کرده و آلفای کرونباخ ۰/۸۶ و ضریب دونیمه کردن ۰/۸۳ را به دست آورده‌اند. آلفای کرونباخ در مطالعه حاضر ۰/۸۲ بود.

سیاهه شخصیت ۱۰ سوالی^۳: این سیاهه توسط گاسلینگ، رنت فرو و سوان (۲۰۰۳) طراحی و از کاملاً موافق (۱) تا کاملاً مخالف (۷) نمره گذاری می‌شود. از این سیاهه پنج صفت شخصیتی برون‌گرایی، توافق پذیری، وجودی بودن، ثبات هیجانی و گشودگی به تجربه استخراج می‌شود. در مطالعه اصلی روایی همگرا و واگرا در ارتباط با پنج عامل بزرگ شخصیت به تأیید رسیده است. ضرایب بازآزمایی پس از شش هفته از ۰/۶۲ تا ۰/۷۷ گزارش شده است. عطاری، باربارو، سلا، شکلپور و چگنی (۲۰۱۷) آلفای کرونباخ ۰/۱۳ تا ۰/۵۱ را برای صفات شخصیتی گزارش کرده‌اند. در پژوهش حاضر از بعد برون‌گرایی، ثبات هیجانی و گشودگی به تجربه استفاده شده و آلفای کرونباخ آن‌ها به ترتیب ۰/۷۲، ۰/۷۶ و ۰/۸۰ به دست آمد.

مقیاس رضایت از وضعیت رابطه^۴: این مقیاس دارای ۵ عبارت است که در طیف ۴ درجه‌ای از اصلاً (صفراً) تا تا حدی زیادی (۳) نمره گذاری می‌شود. در مطالعه اصلی (لهمان، توینمان، بربنک، وینگرهوتس، سندرمن و هنگیدورن، ۲۰۱۵) روایی عاملی و تفکیکی بر حسب وضعیت تأهل به تأیید رسیده و پایابی بر اساس روش گاتمن از ۰/۹۴ تا ۰/۸۹ گزارش شده است. تنها رشوانلو و کیمیابی (زیر چاپ) در مطالعه‌ای روایی عاملی، همگرا، واگرا و پیش بین مقیاس را به تأیید رساندند. ضرایب آلفای کرونباخ، دو نیمه کردن و گاتمن از ۰/۸۴ تا ۰/۹۱ به دست آمد. آلفای کرونباخ در مطالعه حاضر ۰/۷۱ بود.

مقیاس رضایت از زندگی^۵: این مقیاس توسط دایر، ایمونز، لارسن و گریفین (۱۹۸۵) تدوین شده و دارای ۵ عبارت است که در طیف هفت درجه‌ای از کاملاً موافق (۱) تا کاملاً مخالف (۷) نمره گذاری می‌شوند. در مطالعه اصلی، روایی همگرای مقیاس در ارتباط با عواطف مثبت و عواطف منفی مطلوب گزارش شده است. معروفی زاده، قاهری، سامانی و عزایادی (۲۰۱۶) روایی همگرای مقیاس را در ارتباط با اضطراب (۰/۴۱) و افسردگی (۰/۴۳) مطلوب گزارش کرده‌اند. در مطالعه آنان آلفای کرونباخ ۰/۸۹ به دست آمد. آلفای کرونباخ در مطالعه حاضر ۰/۹۰ بود.

جهت آماده سازی مقیاس، پس از اخذ مجوز از تدوین کنندگان (اسپیلمان و همکاران، ۲۰۱۳)، ترجمه آن به فارسی، توسط یک نفر عضو هیأت علمی گروه روان‌شناسی انجام شد. برگردان مجدد به انگلیسی توسط یک نفر عضو هیأت علمی گروه آموزش زبان انگلیسی صورت گرفت. در نهایت تطبیق دو فرم توسط دو نفر از اعضای هیأت علمی آشنا به زبان انگلیسی و تجربه تحصیل در کشورهای انگلیسی زبان، صورت گرفت. پس از اعمال اصلاحات در ترجمه، فرم نهایی آماده اجرا گردید. گردآوری داده‌ها به صورت گروهی انجام شد.

در مطالعه اول همسانی درونی و قدرت تشخیص عبارت‌ها و سپس تحلیل عاملی اکتشافی با الگوی مولفه‌های اصلی اجرا شد. در مطالعه دوم ابتدا تحلیل عاملی تأییدی اجرا و سپس پایابی سازه^۶ و روایی همگرای سازه با محاسبه پایابی ترکیبی^۷ و میانگین واریانس

1. Depression, Anxiety, Stress Scale (DASS)
2. Kessler Psychological Distress Scale (K6)
3. Ten-Item Personality Inventory (TIPI)
4. The Satisfaction with Relationship Status Scale (ReSta)
5. The satisfaction with life scale (SWLS)
6. construct reliability
7. composite reliability (CR)

استخراج شده^۱ برای عامل‌ها بررسی شد. روایی همگرا^۲ در ارتباط با نیاز به تعلق، انزوای اجتماعی، افسردگی و فشار روانی و روایی واگرای آن در ارتباط با بروون گرایی، گشودگی به تجربه، ثبات هیجانی، رضایت از وضعیت رابطه و رضایت از زندگی با ضریب همبستگی پیرسون موردن بررسی قرار گرفت. در نهایت روایی سازه مقیاس بر حسب سن و جنسیت با ضریب همبستگی پیرسون و آزمون t مستقل بررسی شد. تحلیل‌ها با نرم افزار SPSS.²⁵ و Amos.²⁴ اجرا شد.

یافته‌ها

توصیف جمعیت شناختی نمونه‌های پژوهشی نشان داد که میانگین و انحراف معیار سن در مطالعه اول به ترتیب ۲۲/۴۲ و ۱/۹۸ با دامنه ۲۰ تا ۳۴ سال و در مطالعه دوم به ترتیب ۲۲/۷۱ و ۲/۱۴ با دامنه ۲۰ تا ۳۵ سال است؛ در مطالعه اول ۶۴ درصد و در مطالعه دوم ۶۰/۸ درصد شرکت کنندگان را زنان تشکیل می‌دادند؛ در مطالعه اول ۹۵/۲ درصد و در مطالعه دوم ۹۴/۷ درصد دانشجویان به همراه خانواده زندگی می‌کردند؛ در مطالعه اول ۷۵/۲ درصد و در مطالعه دوم ۷۰/۲ درصد دانشجوی دوره کارشناسی بودند. مابقی در دوره کارشناسی ارشد مشغول به تحصیل بودند.

در مطالعه اول (۱۲۵ نفر) در ابتدا به بررسی همسانی درونی و قدرت تشخیص عبارت‌ها پرداخته شد. حداقل ضریب همبستگی ۰/۳۰ به پیشنهاد کوهن (۱۹۹۲) به عنوان اندازه اثر متوسط و خط برش در نظر گرفته شد. همبستگی میان عبارت‌ها از ۰/۴۵ تا ۰/۷۱ و همبستگی عبارت‌ها با نمره کل نیز از ۰/۶۶ تا ۰/۷۵ در تغییر بود. با حذف هیچ یک از عبارت‌ها، آلفای کرونباخ تغییر چشمگیری نمی‌یافتد. شاخص‌های توصیفی و ضرایب همسانی درونی در جدول ۱ آورده شده است.

در تحلیل مؤلفه‌های اصلی، شاخص کیز-میر-الکین^۳ (KMO) برابر با ۰/۸۷ و رد فرض صفر در آزمون کرویت بارتلت^۴ (P_{0/0/0}) ۰/۱۵ در مطالعه اول (۳۸/۷/۳۴)، نشان داد که شرایط برای تحلیل عاملی وجود دارد. تحلیل با در نظر گرفتن بار عاملی بیشتر از ۰/۴۰ یک عامل با ارزش ویژه بالاتر از ۱ را به دست می‌داد. نمودار اسکری نیز از این ساختار حمایت می‌کرد. این عامل با ارزش ویژه ۳/۸۵، می‌توانست ۶۴/۲۳ درصد واریانس کل را تبیین کند. بارهای عاملی مربوط به هر عبارت در جدول ۱ آورده شده است.

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی و نتایج بررسی همسانی درونی و تحلیل عاملی مقیاس ترس از مجرد بودن

عبارت‌ها	میانگین	انحراف معیار	کچی	کشیدگی	همبستگی	آلفای کرونباخ	واریانس مشترک	تحلیل عاملی اکتشافی
۲/۴۵	۱/۲۲	۰/۴۲	-۱/۰۴	۰/۷۵	۰/۸۶	۰/۷۰	۰/۸۴	
۲/۲۸	۱/۳۵	۰/۷۲	-۰/۷۸	۰/۷۳	۰/۸۶	۰/۶۷	۰/۸۲	
۲/۲۷	۱/۲۱	۰/۴۹	-۰/۸۵	۰/۶۹	۰/۸۷	۰/۶۳	۰/۸۱	
۳/۰۱	۱/۴۵	۰/۰۵	-۱/۳۶	۰/۷۰	۰/۸۷	۰/۶۳	۰/۸۰	
۲/۵۸	۱/۴۶	۰/۴۶	-۱/۱۹	۰/۶۹	۰/۸۷	۰/۶۳	۰/۷۹	
۲/۰۶	۱/۱۶	۰/۱۲	۰/۳۱	۰/۶۶	۰/۸۷	۰/۶۰	۰/۷۷	

نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد تمامی عبارت‌ها دارای واریانس مشترک بزرگتر از ۵۰٪ و بار عاملی بزرگتر از ۷۰٪ هستند. مقایسه ساختار به دست آمده با نسخه اصلی نشان از عدم تغییر در ساختار عاملی داشت.

در مطالعه دوم (۱۷۱ نفر)، تحلیل عاملی تأییدی با روش بیشینه درست نمایی اجرا شد. غیرمعنادار بودن آماره خی دو (χ^2 ، مقادیر بین ۱ تا ۳ برای نسبت خی دو به درجات آزادی (χ^2/df)، مقادیر ۰/۰۵ و کمتر ریشه میانگین خطای مجددات تقریب (RMSEA) و مقادیر ۰/۹۵ و بیشتر برای شاخص نیکویی برازش^۵ (GFI)، شاخص تعديل شده نیکویی برازش^۶ (AGFI)، شاخص برازنده^۷

1. average variance extracted (AVE)

2. Convergent Validity

3. Keiser, Meyer, Olkin (KMO)

4. Bartlett Sphericity test

5. Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)

6. Goodness of Fit Index (GFI)

7. Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI)

Psychometric Characteristics of Fear of Being Single Scale

تطبیقی^۱ (CFI) و شاخص نرم شده برازنده‌گی^۲ (NFI) نشان از برازش مطلوب مدل دارند (تاباکنیک و فیدل، ۲۰۱۵). تحلیل اولیه نشان دهنده نامطلوب بودن شاخص‌های برازش مدل بود ($\chi^2/df = ۳/۵۳$, $P = ۰/۰۰۰۱$, $GFI = ۰/۹۴$, $AGFI = ۰/۸۵$, $NFI = ۰/۹۱$, $CFI = ۰/۹۲$, $RMSEA = ۰/۰۱$). در نظر گرفتن حداقل بار عاملی قابل قبول ($0/۳۰$), حذف مسیرهای غیر معنادار (میرز، گامست و گوارینو، ۲۰۱۶) و برقراری روابط میان خطاهایی که از بعد نظری با یکدیگر در ارتباطند (تاباکنیک و فیدل، ۲۰۱۵) برای اصلاح مدل‌های تحلیل عاملی تأییدی پیشنهاده شده است. بررسی بارهای عاملی نشان داد که تمامی بارهای عاملی بزرگتر از $۰/۳۰$ بوده و معنادارند ($0/۰<P$). بر این اساس به برقراری کوواریانس خطای عبارت‌ها پرداخته شد. این امر باعث برازش مدل تأییدی گردید ($۰/۷۰$, $CFI = ۰/۹۹$, $GFI = ۰/۹۴$, $AGFI = ۰/۹۷$, $NFI = ۰/۹۷$, $RMSEA = ۰/۰۵$, $df = ۷$, $P = ۰/۱۵$, $\chi^2/df = ۱/۵۳$, $P < 0/0<P$). حداقل بار عاملی در ساختار اصلاح شده $۰/۴۶$ بوده و تمامی ضرایب معنادار بودند ($0/۰<P$). میان عبارت‌های $۱/۱$ و $۱/۶$ کوواریانس معناداری وجود داشت. بارهای عاملی در جدول ۲ آورده شده اند.

جدول ۲. نتایج تحلیل عاملی تأییدی مقیاس ترس از مجرد بودن

تحلیل عاملی تأییدی		عبارت‌ها
بار عاملی استاندارد	مقادیر خطا	
۰/۲۲	۰/۸۸	۲. وقتی به این فکر می‌کنم که قرار است برای همیشه تنها بمانم، احساس اضطراب می‌کنم.
۰/۶۳	۰/۶۱	۴. اگر بنا باشد روزی در تنها‌ی (تجربه) از دنیا بروم، احتمالاً مشکلی در من وجود داشته است.
۰/۵۸	۰/۶۵	۱. احساس می‌کنم پیدا کردن فرد مورد علاقه‌ام برای ازدواج، دارد خیلی دیر می‌شود.
۰/۶۰	۰/۶۳	۶. فکر اینکه ممکن است فرد مناسبی که بتوانم با او ازدواج کنم، وجود نداشته باشد، مرا می‌ترساند.
۰/۵۰	۰/۷۱	۵. همین طور که سنم بالاتر می‌رود، پیدا کردن فرد مناسب برای ازدواج، برایم سخت‌تر خواهد بود.
۰/۴۴	۰/۷۵	۳. فکر می‌کنم باید ازدواج کنم، قبل از اینکه سنم برای بچه دار شدن خیلی بالا بروم.

در صورتی که پایایی ترکیبی (CR) بزرگتر از $۰/۷۰$ ، میانگین واریانس استخراج شده (AVE) بزرگتر از $۰/۵۰$ و رابطه $CR < AVE$ برقرار باشد، روایی همگرای سازه استخراج شده به تأیید می‌رسد (حبیبی و عدن ور، ۱۳۹۶). تحلیل نشان داد که میانگین واریانس استخراج شده (AVE) برابر با $۰/۵۱$ و شاخص پایایی ترکیبی (CR) برابر با $۰/۸۶$ و از میانگین واریانس استخراج شده (AVE) بزرگتر است. بر این اساس روایی همگرای سازه ترس از مجرد بودن محقق شده است.

در بررسی روایی همگرای، جدول ۳ نشان داد که همبستگی مثبت و معناداری میان ترس از مجرد بودن با نیاز به تعلق، طرحواره انزواهی اجتماعی، افسردگی و فشار روانی وجود دارد ($0/۰<P$). سایر نتایج نشان دهنده آن است که میان ترس از مجرد بودن با بروون‌گرایی، ثبات هیجانی، گشودگی به تجربه، راضی بودن به وضعیت ارتباطی و رضایت از زندگی رابطه منفی و معناداری وجود دارد ($P < 0/۰۱$).

جدول ۳. شاخص‌های توصیفی و ضرایب همبستگی جهت بررسی روایی همگرا و واگرای ترس از مجرد بودن

ضریب همبستگی	نیاز به	انزواهی	فشار	ثبت	گشودگی به	راضی بودن به	رضایت از	اجتماعی		تجربه	وضعیت ارتباطی	برون‌گرایی هیجانی	برون‌گرایی روانی	افسردگی اجتماعی	تعلق	مجرد بودن
								مجرد بودن	تعلق							
								-	-							
-۰/۳۴**	-۰/۲۴**	-۰/۳۰**	-۰/۴۰**	-۰/۲۷**	-۰/۳۲**	-۰/۳۳**	-۰/۳۶**	-۰/۴۷**	-۰/۴۷**	-	-	-	-	-	-	-
۱۷/۷۸	۷/۷۳	۹/۰۱	۸/۳۷	۸/۲۵	۱۱/۳۳	۸/۱۶	۱۳/۷۳	۳۱/۲۴	۱۵/۵۲							
۶/۸۵	۲/۶۰	۲/۰۶	۲/۳۲	۲/۷۰	۴/۷۷	۴/۷۸	۶/۳۶	۴/۸۴	۴/۹۴							

در بررسی روایی سازه، ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که رابطه معناداری میان سن و ترس از مجرد بودن وجود ندارد ($P > 0/۰۵$). بررسی تفاوت‌های جنسیتی با آزمون t مستقل نیز نشان داد که تفاوت معناداری میان دو جنس وجود دارد ($t = -۲/۳۹$, $df = ۱۶۹$, $P < 0/۰۵$) و زنان میانگین بالاتر نسبت به مردان دارند ($16/63$ در برابر $14/81$). در بررسی پایایی در مطالعه اول،

1. Comparative Fit Index (CFI)

2. Normed Fit Index (NFI)

3. Tabachnick, & Fidell

4. Meyers, Gamst, & Guarino

ضرایب آلفای کرونباخ و دو نیمه کردن اسپیرمن برآون، به ترتیب 0.88 و 0.89 به دست آمد. در مطالعه دوم این ضرایب به ترتیب برابر با 0.82 و 0.84 بودند. بر این اساس به نظر می‌رسد مقیاس ترس از مجرد بودن از پایایی مناسبی برخوردار است.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی ویژگی‌های روان‌سنجدی مقیاس ترس از مجرد بودن در دانشجویان انجام شد. تحلیل مؤلفه‌های اصلی نشان داد که مقیاس ترس از مجرد بودن در صد واریانس کل را تبیین می‌کند. واریانس مشترک تمامی عبارت‌ها بزرگتر از 0.60 بود. تاباکنیک و فیدل (۲۰۱۵) حداقل واریانس مشترک و نیز بار عاملی مطلوب را 0.50 پیشنهاد می‌کنند. تحلیل عاملی تأییدی نیز نشان دهنده برازش مطلوب ساختار یک عاملی بود. سایر نتایج نشان داد که مقیاس ترس از مجرد بودن از روایی همگرایی سازه مناسبی برخوردار است. این یافته‌ها در خصوص ساختار عاملی، با نتایج پژوهش اسپیلمان و همکاران (۲۰۱۳)، فونیسکا و همکاران (۲۰۱۷) و آدامزیک و همکاران (۲۰۱۹) همسویی دارد. در سایر مطالعات (هادن و همکاران؛ ۲۰۱۸؛ تیمرمانز و همکاران، ۲۰۱۹) نیز از ساختار یک عاملی استفاده شده است. بر این اساس می‌توان اظهار داشت مقیاس ترس از مجرد بودن دارای یک عامل کلی است.

بررسی پایایی مقیاس ترس از مجرد بودن با بررسی همسانی درونی عبارتها، آلفای کرونباخ و ضریب دو نیمه کردن، پایایی مطلوبی را نشان می‌داد. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های پیشین (اسپیلمان و همکاران، ۲۰۱۳؛ فونیسکا و همکاران، ۲۰۱۷؛ هادن و همکاران؛ ۲۰۱۸؛ تیمرمانز و همکاران، ۲۰۱۹؛ آدامزیک و همکاران، ۲۰۱۹) همسویی دارد.

بررسی روایی همگرا و اگرنا نشان داد که میان ترس از مجرد بودن با نیاز به تعلق، طرحواره انزوای اجتماعی، افسردگی و فشار روانی رابطه مثبت و با برونقراحتی، ثبات هیجانی، گشودگی به تجربه، رضایت از وضعیت رابطه و رضایت از زندگی رابطه منفی وجود دارد. پژوهش‌های پیشین گویای آن بوده است که ترس از مجرد بودن با نیاز به تعلق (اسپیلمان و همکاران، ۲۰۱۳، آدامزیک و همکاران، ۲۰۱۹؛ تیمرمانز و همکاران، ۲۰۱۹)، افسردگی (آدامزیک، ۲۰۱۹؛ آدامزیک و همکاران، ۲۰۱۹)، احساس تهیانی (فونسیکا و همکاران، ۲۰۱۷؛ آدامزیک و همکاران، ۲۰۱۹)، رابطه مثبت و با برونقراحتی (اسپیلمان و همکاران، ۲۰۱۳)، ثبات هیجانی (آدامزیک و همکاران، ۲۰۱۹) و رضایت از زندگی (فونسیکا و همکاران، ۲۰۱۷) رابطه منفی دارد. اسپیلمان و همکاران (۲۰۱۳) بر این باورند که نگرانی‌های افراد در خصوص وضعیت رابطه فعلی شان و ترس از آنکه همیشه تنها باقی بمانند، به عنوان یک رشته افکار منفی که می‌تواند دیر زمانی به طول بینجامد، تبعات روان‌شناختی منفی را به همراه دارد. از سوی دیگر پژوهش آنان نشان داد افرادی که از وضعیت رابطه فعلی خود رضایت دارند، ترس کمتری از مجرد بودن خواهند داشت. بر این اساس می‌توان مقیاس ترس از مجرد بودن را واحد روایی همگرا و واگرای مناسبی دانست.

در پژوهش حاضر تفاوت‌های جنسیتی معناداری در ترس از مجرد بودن به دست آمد. به گونه‌ای که زنان میانگین بالاتری نسبت به مردان داشتند. این یافته با نتایج پژوهش تیمرمانز و همکاران (۲۰۱۹) و آدامزیک و همکاران (۲۰۱۹) همسویی دارد. آنان نیز تفاوت‌های معناداری به نفع زنان به دست آوردند. به نظر می‌رسد وضعیت رابطه برای زنان مسئله مهمتری به شمار می‌رود (سیمون و برت، ۲۰۱۰) و وضعیت رابطه فعلی یا احتمال نداشتن شریک عاطفی در آینده، زنان را بیشتر از مردان دچار ترس و نگرانی می‌کند (آدامزیک و همکاران، ۲۰۱۹). از سوی دیگر ممکن است تفاوت‌ها ناشی از بروز هیجانات باشد. چرا که تفاوت در جلوه‌های احساسی مردانگی و زنانگی ناشی از یادگیری اجتماعی هیجانات است. در حالی که مردان از بروز هیجانات به واسطه آنکه نشانه ضعف است، دوری می‌کنند؛ زنان به استقبال آن می‌روند. در مجموع به نظر می‌رسد زنان تمایل بیشتری برای بروز احساس تنهایی از خود نشان می‌دهند (فونسیکا و همکاران، ۲۰۱۷). سایر نتایج پژوهش نشان داد که رابطه معناداری میان سن دانشجویان و ترس از مجرد بودن وجود ندارد. تیمرمانز و همکاران (۲۰۱۹) نیز نشان دادند که سن نمی‌تواند ترس از مجرد بودن را پیش بینی کند. بر این اساس به نظر می‌رسد مقیاس ترس از مجرد بودن را می‌توان در گروههای سنی مختلف به کار برد.

در مجموع یافته‌های پژوهش حاضر گویای آن بود که مقیاس ترس از مجرد بودن از ویژگی‌های روان‌سنجدی مطلوبی در دانشجویان برخوردار است. کوتاه بودن مقیاس، پایایی و روایی قابل قبول در فرهنگ‌های مختلف (آدامزیک و همکاران، ۲۰۱۹)، روایی عاملی اکتشافی و تأییدی مناسب این مقیاس را به عنوان ابزار مناسبی برای استفاده در مطالعات مربوط به روابط بین فردی دانشجویان یا کارآزمایی‌های بالینی در این زمینه، معرفی می‌نماید. اما نتایج این تحقیق به واسطه اجرا در محدوده یک دانشگاه و عدم اجرای بازآزمایی جهت بررسی ثبات در طی زمان، باید با احتیاط تعمیم داده شود. بررسی پایایی و روایی در جمعیت عمومی به پژوهشگران آتی پیشنهاد می‌گردد.

منابع

- تنهای رشوانلو، فرهاد، امین یزدی، سید امیر، و کارشکی، حسین. (زیر چاپ). ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس نیاز به تعلق بر اساس نظریه کلاسیک آزمون و سوال-پاسخ. پژوهش در سلامت روان‌شنختی...
تنهای رشوانلو، فرهاد، کارشکی، حسین، اسفندیاری، سعیده، امانی، مریم، و ترکمنی، مرضیه. (۱۳۹۸). ویژگی‌های روان‌سنجی مقیاس فشار روانی کسلر (K6) بر اساس نظریه کلاسیک آزمون و سوال-پاسخ. مجله علوم پژوهشی رازی، ۱۱(۲۶)،
تنهای رشوانلو، فرهاد، و کیمیابی، سیدعلی. (زیر چاپ). روابی سازه و شاخص‌های سوال-پاسخ مقیاس رضایت از وضعیت رابطه (ReSta). پژوهش‌های توین روان‌شنختی،
حبیبی، آرش، و عدن ور، مریم. (۱۳۹۶). مدل یابی معادلات ساختاری و تحلیل عاملی (آموزش کاربردی نرم افزار LISREL). تهران: جهاد دانشگاهی.
حسینی، سیدحسن، و ایزدی، زینب. (۱۳۹۵). پدیدارشناسی تجربه زیسته زنان مجرد جمعیت مورد مطالعه: زنان مجرد بالای ۳۵ سال شهر تهران. مطالعات اجتماعی و روان‌شنختی زنان، ۱۱(۱۴)، ۷۲-۴۱.
دانش، عصمت. (۱۳۸۹). مقایسه سطح شادکامی و سلامت جسمانی و روانی دانشجویان دختر و پسر متاهل و مجرد دانشگاه. فصلنامه روان‌شنختی کاربردی، ۱۶(۴)، ۷۱-۶.
دیوانداری، حسن، آهی، قاسم، اکبری، حمزه، و مهدیان، حسین. (۱۳۸۸). فرم کوتاه پرسشنامه طرحواره یانگ: بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی و ساختار عاملی بین دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد کاشمر سال تحصیلی ۱۳۸۵-۱۳۸۶. پژوهشنامه تربیتی، ۵(۲۰)، ۱۰۳-۱۳۳.
زینال زاده چینی بلاغ، علی حسین، اسماعیل پور، خلیل، علی پورگراند، بتول، و بایوردی، الهه. (۱۳۹۴). نیمرخ سلامت روان در زنان مجرد و متاهل ۳۰ تا ۴۵ ساله شاغل در دانشگاه علوم پزشکی شهر تبریز. فصلنامه علمی-پژوهشی زن و جامعه، ۲۳(۶)، ۱۳-۲۴.
سفیری، خدیجه، و شهانواز، سارا. (۱۳۹۴). بررسی تجرد و هویت با استفاده از نظریه زمینه‌ای. مطالعات توسعه اجتماعی-فرهنگی، ۴(۳)، ۹-۳۷.
صاحبی، علی، اصغری، محمد جواد، و سالاری، راضیه سادات. (۱۳۸۴). اعتباریابی مقیاس افسردگی اضطراب تنیدگی (DASS-21) برای جمعیت ایرانی. روان‌شناسان ایرانی، ۱۱(۴)، ۲۹۹-۳۱۳.
Adamczyk, K. (2017). Direct and indirect effects of relationship status through satisfaction with relationship status and fear of being single on Polish young adults' well-being. *Personality and Individual Differences*, 111, 51-57.
Adamczyk, K. (2019). Development and validation of a polish-language version of the satisfaction with relationship status scale (ReSta). *Current Psychology*, 38(1), 8-20.
Adamczyk, K., Trepanowski, R., Celejewska, A., Kosińska, J., Mamot, A., Palczewska, M., & Rodziejczak, K. (2019). The Polish adaptation and further validation of the Fear of Being Single Scale (FBSS). *Current Psychology*, 1, 8-20.
Atari, M., Barbaro, N., Sela, Y., Shackelford, T. K., & Chegeni, R. (2017). The Big Five personality dimensions and mate retention behaviors in Iran. *Personality and Individual Differences*, 104, 286-290.
Bentler, P. M., & Chou, C. P. (1987). Practical issues in structural modeling. *Sociological Methods & Research*, 16(1), 78-117.
Cohen, J. (1992). A power primer. *Psychological bulletin*, 112(1), 155-159.
Comrey, A. L., & Lee, H. B. (1992). *A first Course in Factor Analysis*. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
Dadfar, M., Atef Vahid, M. K., Lester, D., & Bahrami, F. (2016). Kessler psychological distress scale (K6): psychometric testing of the Farsi form in psychiatric outpatients. *Advances in Bioresearch*, 7(2), 105-108.
Diener, E. D., Emmons, R. A., Larsen, R. J., & Griffin, S. (1985). The satisfaction with life scale. *Journal of personality assessment*, 49(1), 71-75.
Fonseca, P. N. D., Gouveia, V. V., Santos, J. L. F. D., Couto, R. N., & Coelho, G. L. D. H. (2017). Psychometric and validity evidence of the Fear of Being Single Scale. *Trends in Psychology*, 25(4), 1499-1510.
Gosling, S. D., Rentfrow, P. J., & Swann Jr, W. B. (2003). A very brief measure of the Big-Five personality domains. *Journal of Research in personality*, 37(6): 504-528.
Hadden, B. W., Agnew, C. R., & Tan, K. (2018). Commitment readiness and relationship formation. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 44(8), 1242-1257.
Hair, J. F. J., Anderson, R. E., Tatham, R. L., & Black, W. C. (1995). *Multivariate data analysis* (4th ed.). Saddle River, NJ: Prentice Hall.
Joel, S., Impett, E. A., Spielmann, S. S., & MacDonald, G. (2018). How interdependent are stay/leave decisions? On staying in the relationship for the sake of the romantic partner. *Journal of personality and social psychology*, 115(5), 805-824.
Kelly, K. M. (1999). *Measurement and manifestation of the need to belong*. Unpublished doctoral dissertation. University of Tennessee: Knoxville, TN.
Kessler, R. C., Andrews, G., Colpe, L. J., Hiripi, E., Mroczek, D. K., Normand, S. L., ... & Zaslavsky, A. M. (2002). Short screening scales to monitor population prevalences and trends in non-specific psychological distress. *Psychological medicine*, 32(6), 959-976.
Leary, M. R., Kelly, K. M., Cottrell, C. A., & Schreindorfer, L. S. (2013). Construct validity of the need to belong scale: Mapping the nomological network. *Journal of personality assessment*, 95(6), 610-624.

- Lehmann, V., Tuinman, M. A., Braeken, J., Vingerhoets, A. J., Sanderman, R., & Hagedoorn, M. (2015). Satisfaction with relationship status: Development of a new scale and the role in predicting well-being. *Journal of happiness studies*, 16(1), 169-184.
- Lehmann, V., Tuinman, M. A., Braeken, J., Vingerhoets, A. J., Sanderman, R., & Hagedoorn, M. (2015). Satisfaction with relationship status: Development of a new scale and the role in predicting well-being. *Journal of happiness studies*, 16(1), 169-184.
- Lovibond, P. F., & Lovibond, S. H. (1995). The structure of negative emotional states: Comparison of the Depression Anxiety Stress Scales (DASS) with the Beck Depression and Anxiety Inventories. *Behavior research and therapy*, 33(3), 335-343.
- MacCallum, R. C., Widaman, K. F., Zhang, S., & Hong S. (1999). Sample size in factor analysis. *Psychological Methods*, 4(1), 84-99.
- Maroufizadeh, S., Ghaheri, A., Samani, R. O., & Ezabadi, Z. (2016). Psychometric properties of the satisfaction with life scale (SWLS) in Iranian infertile women. *International Journal of Reproductive BioMedicine*, 14(1), 57-62.
- Simon, R. W., & Barrett, A. E. (2010). Nonmarital romantic relationships and mental health in early adulthood: Does the association differ for women and men? *Journal of Health and Social Behavior*, 51(2), 168-182.
- Spielmann, S. S., MacDonald, G., Joel, S., & Impett, E. A. (2016). Longing for ex-partners out of fear of being single. *Journal of personality*, 84(6), 799-808.
- Spielmann, S. S., MacDonald, G., Maxwell, J. A., Joel, S., Peragine, D., Muise, A., & Impett, E. A. (2013). Settling for less out of fear of being single. *Journal of personality and social psychology*, 105(6), 1049-1107.
- Tabachnick, B. G., & Fidel, L. S. (2015). *Using Multivariate Statistics* (Baloğlu, M., Çev. Ed.). Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Timmermans, E., & De Caluwé, E. (2017). Development and validation of the Tinder Motives Scale (TMS). *Computers in Human Behavior*, 70, 341-350.
- Timmermans, E., Coenen, L., & Van den Bulck, J. (2019). The Bridget Jones effect: The relationship between exposure to romantic media contents and fear of being single among emerging adults. *Psychology of Popular Media Culture*, 8(2), 159-186.
- Waller, G., Meyer, C., & Ohanian, V. (2001). Psychometric properties of the long and short versions of the Young Schema Questionnaire: Core beliefs among bulimic and comparison women. *Cognitive Therapy and Research*, 25(2), 137-147.

Psychometric Characteristics of Fear of Being Single Scale

تاریخ:

فرم خوددارزیابی مقاله ژورنالی

(توسط متخصص)

همکار ارجمند

با توجه به اهمیت داوری صحیح مقاله ها، خواهشمند است به پرسش های زیر با دقیق پاسخ دهید. همچنین، گزارش طرح های پژوهشی، پایان نامه کارشناسی ارشد و رساله دکتری خود را به ضمیمه مدارک تسلیم دارید. درخواست می شود لطفاً به همپوشانی آثار، توجه ویژه ای مبذول فرمایید.

شماره ردیف: ۴۳ عنوان: ویژگی های روان سنجی مقیاس ترس از مجرد بودن

آیا مقاله ای با محتوای مشابه در جای دیگری چاپ شده است؟ خیر آری

۱- آیا این مقاله با مقاله های دیگر شما همپوشانی دارد؟ (به مانند: روش حل، نتایج و...) خیر آری

عنوان مقاله ای که همپوشانی دارد: شماره ردیف مقاله:

۲- درجه علمی مجله پژوهشی معتبر (JCR - Scopus) علمی پژوهشی داخلی) که مقاله در آن چاپ شده است: علمی پژوهشی داخلی

عالی بسیار خوب خوب متوسط ضعیف

۳- محتوای مقاله از نظر ویژگی های زیر چگونه است؟

۱- اعتبار علمی: عالی ضعیف متوسط خوب

۲- نوآوری و ابتکار: عالی ضعیف متوسط خوب

۴- آیا مقاله مستخرج از پایان نامه کارشناسی ارشد و یا رساله دکترای جنابعالی می باشد؟

درصد همپوشانی: آری خیر

درصورتی که پاسخ به سؤال بالا مثبت باشد، به پرسش های زیر پاسخ فرمایید:

الف- فرض های بکار رفته و محتویات اصلی تا چه حد بر موارد همانند در پایان نامه و یا رساله منطبق است؟

ب- آیا روش تحلیل و یا نتیجه گیری با موارد همانند در پایان نامه و یا رساله مشابه است؟

۵- آیا این مقاله با مقالات کنفرانسی شما همپوشانی دارد؟ خیر آری

عنوان مقاله ای که همپوشانی دارد: شماره ردیف مقاله:

۶- آیا این مقاله با طرح های پژوهشی یا طرح اینترنتی شما همپوشانی دارد؟ خیر آری درصد همپوشانی:

۷- آیا مقاله (برای استادی شما) با مقالات داشیاری شما همپوشانی دارد؟ خیر آری درصد همپوشانی:

عنوان مقاله ای که همپوشانی دارد?

